

og vrinskede af paatagen Fornøjelse. Han vejrede god Forretningsstemning og var for klog til at ødelægge sine Chancer ved at vise sig fornærmet.

Efter nogen Forhandling fik han da ogsaa tilsidst Obersten til at gøre en beskeden Bestilling hos ham.

Han havde allerede pakket sine Sager sammen og stod igen med Hatten og Handskerne i Haanden som for at gaa, da han pludseligt lagde sit friserede Chimpanse-Hoved koket paa Siden med et Smil og sagde:

»Tør jeg gøre Hr. Obersten et Spørgsmaal?«

»Hvad er det?«

»Har Hr. Obersten hørt om det store ny Nationalforetagende, som er under *ventilation*?«

»Kender ikke noget til det.«

»Virkelig ikke?«

»Jeg passer mit eget ... holder mig helst udenfor Spektaklet, veed De.«

Hr. Delft saae bort med sit lumskeste Hyænesmil. Nu, da Forretningen var gjort, var Lejligheden kommen til at gengælde Obersten hans »Ørkenvandrer«.

»Ach — ja!« sagde han og rystede paa sit lokkede Hoved. »Tiden har forændret sig. Nu er det de Unge, man allevegne raaber paa. De gamle, prøvede Kræfter skubbes tilside ... ignoreres ganz und gar. Ungdommen har Ordet!«

»Hvad var det saa, De vilde sige mig?« afbrød